

תשורה

משמחת הנישואין

של

יהודה ליב וחנה שיחיו

שפירא

יום ראשון ח' סיון אסרו חגה"ש ה'תשס"ב
מאה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

ויהא דמלאו ארץ
במלאכה
ולבן עמי עמי.

אנא שוק יהי הקנין

בנין עמי עמי

על יסודי התורה

והצורה

דהייס אלושתיס דפ

ב"ה

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו למזל-טוב, החתן התמים מ' יהודה ליב עב"ג הכלה מרת חנה תחי'.

ובזה הננו לברך ולהודות מקרב ולב עמוק לכל ידידינו ומכרינו שיחיו אשר באו לקחת חלק בשמחתינו ולברך את הזוג בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

ולזכרון טוב הננו לכבד את המשתתפים בשמחתינו בתשורה המוסגרת בזה, כפי שהונהג לאחרונה בשמחת כו"כ מאנ"ש, מיוסד עפ"י מה שנהג כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח.

תשורה זו כוללת: (1) צילום מכת"ק - בברכת מזל טוב וכו' לחתונה. (2) צילום התשורה שחולקה בחתונת כ"ק אדמו"ר מהמ"ש. (3) צילומי כ"ק מהמ"ש ע"ד משיח וגאולה (4) תשובות ומענות לר"ד הקשורים לזמן זה (חה"ש ש"פ נשא). (5) מענה לאבי החתן. (6) תוכן בלה"ק מספר שנדפס באנגלית.

האל הטוב, הוא יתברך יברך את כבודו ואנשי ביתו שיחיו, בתוך כלל אחב"י, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, והעיקר ששמחה זו תמהר את קיום היעוד "ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

בשם המשפחות

יוסף צבי קרליבך ורעיתו

נחמן שפירא ורעיתו

אסרו חג השבועות ה'תשס"ב
 ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב
 ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב

הערת כ"ק אדמו"ר מה"מ (נדפס בלקו"ש ח"ח ע' 323)

36) א"ל ר' יהושע למשיח לאימת אתי מר א"ל היום . . . אם בקולו של הקב"ה תשמעו (סנה' צח, סע"א ובפרש"י שם. ואל"י הנביא אתי מאתמול לב"ד הגדול (חדא"ג מהרש"א שם) או שבאופן דזכו - אחישנה ויבוא קודם התגלות אל"י (כו"פ יו"ד סק"י סוף בית הספק. אוצר בלום שם). וברמב"ם הל' מלכים (פ"ב, ה"ב) ויש מן החכמים כו' וכל אלו הדברים כו'.

(כ"ק אדמו"ר מה"מ) ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב
 ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב
 ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב

ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב
 ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב
 ח' סיון - אסרו חג השבועות ה'תשס"ב

הערת כ"ק אדמו"ר מה"מ בשיחת שי"פ בלק י"ז בתמוז נדחה תשל"א (נדפס בלקו"ש ח"ח ע' 367)

21) שסיום וקץ הגלות הוא (כפס"ד הרמב"ם הל' מלכים רפ"א ובסוף הפרק) ע"י משיח "מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו (שהוא) יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה'" ויעשה ויעלית.

אילו בליטאז? קאלע צדוק
קאלע

- ב -

של ר"ם הדרשן, כי אם) להראות אשר דברים אלו הם ענינים כללים המסחעפים
לכמה פרטים, וכל נשיא כיון לפרט באחר. - לפי"ז? למה הוצרך רש"י לכתוב
"כנגד כהנים לויים וישראלים כנגד תורה נביאים וכתובים". דלכאורה,

~~מפני שהראיה אשר זכה השולחן ערוך למנהג פרש"י הי' מספיק לכתוב רק~~

"כהנים כו" גרידא, או "תורה כו" גרידא. (דבאמה, גם אם הי' מספיק רק
שבקר שנים הם כנגד משה ואהרן כו", היו כבר רואים שזכה השלמים מסתעף?
למפגשם במקומם לשני פרטים אלא שרצה לפרש אשר בכל הענינים

מרי ר"י זקן אצל אבא?
?

שבשלמים - בקר שנים, אילים עתודים וכבשים, שלש חמישיות - רואים אשר
זכה השלמים פסחעף לפרטים שונים. אבל בוחו הענין עצמן - אילים עתודים
וכבשים - למה בריך לשני רמזים?

כ"א רק "דהשיאן עצה"

אריכות יותר מ"ע"כ"

א) עפ"ו צריך לשבש כל הדפוסים - שנסמן פרש"י לפסוקי נתנאל) - ב) באם כ"ו הוא בפסוק אחר - מאי
קמ"ל הסיוס: "ע"כ מצאתי כו"

לא זכיתי להבין: א) באם לא היו כל רמזים - עצה היא טובה - להקריב ולחנך המזבח. ב) באם אין כל
האריכות מוכרחת על אתר ע"ד הפשט - מסתפק רש"י בציון ומ"מ (מביא רק ההתחלה) [כ"פ שמיני שם. וב'].
ובפרשה זו עצמה (ז, יב)

כי נקראו אבות [בכ"מ בפ"י בחומש, וראה פרש"י ר"פ וארא] היינו ש

מהו הקישור? בלאה"כ צריך ביאור

הרי הי' בקר אחד לפרט אחד!

פיענוח הכתי"ק שבעמוד הקודם:

מתחיל מעמוד ק"ב ראוי למציאות אלקה כי א"א לדבר שיעשה א"ע. וזהו "בראשית ברא א", אשר אלק' ברא ההתחלה אופן הבריאה ע"י צמצום ומקו"פ בעצמו"ה ממש (ע' קלו) אח"כ ברצונו השכין רצונו באמצע החלל וכל הבריאה היא "רצון - הבורא ית' - שנהפך לכל דבר הנמצא בעולם". וכיון (ע' קלח) שהוא - עצמו"ה ממש - ורצונו חד הרי כל הנמצא בעולם, הן רוחניות הן גשמיות, ועצמו"ה חד. וע"ד דוגמא באדם המצמצם כח שכלו ההיולג, ובמקו"פ הנעשה ע"ז, מצויר - רצונו - בית גדול ומפואר עם כל פרטיו. אלא שבאדם אינו אלא בדמיונו, משא"כ למע' שנתהוה ע"ז בפו"מ. וכשם שהאדם בכל רגע יכול להפסיק מח' ובטל במילא הדמיון, כך למע' בכ"ר יכולה כל הבריאה לחזור לאין ואפס, אם רק יחפוץ הבורא בזה.

קמד תעודת כל הבריאה להתנהג ע"פ החוקים שהטביע רצה"ע בטבע, כיון שרק האדם הוא בעל בחירה, רק הוא הנהו תכלית כל הבריאה. ושכר ועונש בעד מעשיו אינם סגוליים כ"א פועל יוצא טבעי ממעשיו. ולמשל בענין עץ הדעת הרי רצה"ע הודיע לאדה"ר שפרי עה"ד מוזק לו ומות ימות וגם אם לא נצטוה אדה"ר ע"ז ג"כ הי' מת, כי כנ"ל העונש בא בטבע מהעבירה.

ע"כ הקדמה

ע' קס ואילך מתחיל הפי'. פסוק א' ההתחלה נבראה ע"י אלק' (שם המורה על הנהגה ע"פ חקים וסדר קבוע). הוא (ההתחלה, בריאה הראשונה) היתה גוף אשי-נוזלי להעשות ממנו צבא השמים והארץ פסוק ב' החלק שממנו נעשתה הארץ [אח"כ] הי' חומר גולמי שבו נכללו כל השייך לארץ. סביבות הגוף הי' חשך ורוח חזק שהי' מסביב לגוף גרם לו תנועה סבובית מהירה פסוק ג ויאמר אלק' יצטרף ויתפתח האש (שבגוף) ויתפתח האש. ד' וירא אלק' את האש כי מועיל הוא ויבדל בין האש ובין חלק שממנו מאיד (שבגוף)

פיענוח הכתי"ק שבעמוד הבא:

תובן: הן בקרת כתה"ק, הן המגינים בעדם טועים הם. שניהם מקשים מתרצים מבקרים ומגינים על נוסח המקובל בהעתקות שונות שנעשו זה אלפי שנים אבל כיון שאין ההעתקה מכונת כלל, הרי אין הם דנים כלל ע"ד כתה"ק כ"א על העתקה פלונית. כשיהי' לעינו נוסח כתה"ק - ובפרט החומש שהוא יסוד כל הכ"ד ספרים - בפ"י האמת, מאליהם יפלו כל הקושיות שגבבו כל המבקרים מיום היותם ע"ע.

וכל אשר עינים לו יוכת, כי א"א לבן אדם שיהי' יוצר ומחבר ספר כזה ואין צורך לאמונה בזה, כי שכלו יכריח שכן הוא בלי פקפוק כלל.

להבין את החומש נוקקים אנו לא רק לידיעת הנקודות בכל תיבה ותיבה, כ"א גם לידיעת הטעמים וגם התגים. חלוקם הוא בזה, כי ע"י הנקודות מבינים פשוטי הדברים בלבד. אבל ע"י הטעמים ותגים אפשר לחדור לעומק ואמתית כל פסוק ופסוק.

וכמה גדלה שגגת ואולת כל המבקרים המקבלים המסורת בנוגע לנקודות - כי בלי נקודות, הרי בכלל אין להבין אף פסוק אחד - ואינם שמים לב לטעמים ותגין ששלשתם יחד הם המפתח הנמסר בע"פ להבין ע"י תורת משה.

מאמר

הן קצת פתוח, הן נחמדים קצת פתוחים הם
 שניהם נחמדים את כלים אדומים והחלום של נוסח המורה
 בהתחלה שנות שניה זהו חלום שנים
 אף כן שאין ההערה פשוטה של הכי אתה הם
 צום של עז פתוח כהן הדיבור של אצות
 ופאה אצות נוסח פתוח - הענין הוא שיהיה
 יסוד של הפעם שנים - דני האצות, מאליהם של
 של הנוסח סגור של האדום את המה דני
 ושל המה את הן, כי את אף את מהו חזק
 ומדפי סגור כשהוא וכן צורך אמורה דנה, כי שפא
 יכיוו שכן הוא קאו בלעז של
 והקן את המוש נעקשים דני כל אצות חזקה
 צות של תורה ותורה, כהן של אצות המורה ושל
 המה
 האדם הוא קנה, כי עז הקצות אצות נשוא
 הבעתם לדבר. אולי דה המורה והמה חזק
 אצות אצות והמה של פסוק ופסוק
 ופנה של אצות ^{המה} של האדום המורה
 הקצות קצות אצות - כי קאי אצות, הכי
 קצות אצות אצות של פסוק אצות - והמה של
 של אצות והמה של המה יאז הם והמה של
 דני אצות דני אצות

לחיווק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר מה"מ

ולזכות

החתן התמים יהודה ליב שי'
והכלה חנה תחי'

שפירא

ליום נישואיהם בשעטומ"צ

יום א', ח' סיון אסרו חגה"ש ה'תשס"ב

ולזכות הוריהם

הרה"ח ר' נחמן וזוגתו העניא שיחיו שפירא

הרה"ח ר' יוסף צבי וזוגתו פרומא דבקה שיחיו קרליבך

וקניהם

הרה"ח התמים ר' לוי יצחק וזוגתו גוטע שיחיו שפירא

הרה"ח התמים ר' ברוך שיחי' גופין

מרת צבי' ליבא תחי' קרליבך

הרה"ח התמים ר' יוסף שמחה וזוגתו מרים גאלדא שיחיו בליזינסקי

הרה"ח התמים ר' ישראל שמעון שו"ב שיחי' קלמנסון

W